

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 70/09-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. marca 2009 predbežne prerokoval sťažnosť R. R., Z., zastúpeného advokátom JUDr. I. K., N., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a uzneseniami Okresného súdu Nitra sp. zn. 1 T 90/2007 z 20. mája 2008 a Krajského súdu v Nitre sp. zn. 3 Tos 32/2008 z 10. júna 2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť R. R. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. júna 2008 doručená sťažnosť R. R. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom a uzneseniami Okresného súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) sp. zn.

1 T 90/2007 z 20. mája 2008 a Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 3 Tos 32/2008 z 10. júna 2008.

1. Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

„...Uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 17. 12. 2006, sp. zn. 5 Tp 180/06 som bol... z dôvodov § 71 ods. 1, písm. c) Tr. poriadku vzatý do väzby s tým, že väzba sa začína dňom 13. 12. 2006 od 20,45 hod. ...

Okresný prokurátor v Nitre pod sp. zn. 2 Pv 947/2006-36 podal dňa 11. 06. 2007 Okresnému súdu Nitra na moju osobu obžalobu...

Po podaní obžaloby Okresný súd Nitra dňa 20. 6. 2007 pod sp. zn. 1 T 90/07-368 rozhodol... tak, že ma ponechal vo väzbe. Podľa § 79 ods. 3 Tr. poriadku zamietol moju žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu. Podľa § 81 ods. 2, písm. b) Tr. poriadku súd neprijal ponuku peňažnej záruky...

Proti tomuto uzneseniu som podal prostredníctvom svojho obhajcu dňa 27. 06. 2007 sťažnosť. Krajský súd v Nitre dňa 26. 09. 2007 uznesením sp. zn. 3 Tos 46/2007... moju sťažnosť ako nedôvodnú zamietol...

Na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Nitra... som... podal žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu. Túto žiadosť som odôvodnil tým, že... nezákonne som vo väzbe od 13. 6. 2007 doposiaľ. Nezákonne som vo väzbe z toho dôvodu, že obžaloba voči mne bola podaná 11. 06. 2007, pričom do väzby som bol vzatý 13. 12. 2006. Počas prípravného konania nebola prokurátorom podaná žiadosť na predĺženie lehoty trvania väzby, prokurátor podal obžalobu a súd o ďalšom trvaní väzby rozhodol až dňa 20. 06. 2007. Okresný súd Nitra dňa podľa § 79 ods. 3 Tr. poriadku žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že dôvody väzby v zmysle § 71 ods. 1, písm. c) Tr. poriadku naďalej trvajú...

Proti tomuto uzneseniu Okresného súdu Nitra som podal dňa 21. 05. 2008 prostredníctvom svojho obhajcu sťažnosť. Krajský súd v Nitre na neverejnom zasadnutí konanom dňa 10. 06. 2008 uznesením pod sp. zn. 3 Tos 32/2008... moju sťažnosť zamietol...“

2. Sťažovateľ v ďalšom poukázal na právny názor ústavného súdu vyjadrený v náleze sp. zn. I. ÚS 187/07 z 22. apríla 2008 a navrhol, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„Uznesením Krajského súdu v Nitre z 10. 6. 2008 sp. zn. 3 Tos 32/2008 a konaním, ktoré mu predchádzalo bolo porušené moje základné právo na osobnú slobodu zaručené v čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky a právo na slobodu zaručené v čl. 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Uznesenie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 3 Tos 32/2008 z 10. 06. 2008 v spojitosti s uznesením Okresného súdu v Nitre z 20. 5. 2008 sp. zn. 1 T 90/2007 sa zrušujú a Okresnému súdu v Nitre sa prikazuje prepustiť ma ihneď z väzby na slobodu.

3. Krajský súd v Nitre je povinný zaplatiť náhradu trov konania sťažovateľovi v sume 6 732,- Sk na účet jeho advokáta do 1 mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“

3. Okresný súd na požiadanie ústavného súdu podal listom sp. zn. Spr. 1417/08 z 31. októbra 2008 informáciu o priebehu konania vo veci vedenej pod. sp. zn. 1 T 90/2007 v čase po podaní obžaloby 11. júna 2007 prokurátorom na sťažovateľa a predložil rozhodnutia vo veci konajúcich väzobných súdov týkajúce sa obmedzenia jeho osobnej slobody.

3.1 Z informácie okresného súdu z 31. októbra 2008 okrem iného vyplýva, že:

„Okresný prokurátor Nitra dňa 11. 06. 2007 podal na obžalovaného... obžalobu pre zločin lúpeže..., vec je vedená na Okresnom súde Nitra pod číslom 1 T/90/2007. Obžalovaný je vo väzbe od 13. 12. 2006.

Sudkyňa... na základe podanej obžaloby dňa 20. 06. 2007... odmietla obžalobu a vec vrátila prokurátorovi na došetrenie. Sudkyňa uznesením zo dňa 20. 06. 2007 rozhodla..., že obžalovaného naďalej ponecháva vo väzbe. Okresný prokurátor Nitra... podal sťažnosť proti uzneseniu o vrátení veci prokurátorovi na došetrenie, obžalovaný podal sťažnosť proti uzneseniu o ponechaní vo väzbe. Spis bol zaslaný Krajskému súdu v Nitre na rozhodnutie dňa 22. 08. 2007.

Krajský súd v Nitre dňa 26. septembra 2007 rozhodol o sťažnosti obžalovaného tak, že sťažnosť obžalovaného zamietol. Takisto... rozhodol o sťažnosti okresného prokurátora

tak, že... zrušil uznesenie Okresného súdu Nitra a prikázal... Okresnému súdu Nitra, vo veci znova konať a rozhodnúť. Spis bol vrátený Okresnému súdu Nitra dňa 10. 10. 2007.

Sudkyňa... stanovila termín hlavného pojednávania na 04. marca 2008.

Dňa 04. 03. 2008 sa vykonalo hlavné pojednávanie, boli vypočutí obžalovaní ako i prítomní svedkovia a hlavné pojednávanie bolo odročené na 13. 05. 2008. Na základe vyjadrenia okresného prokurátora Nitra bol termín hlavného pojednávania... zmenený na 20. 05. 2008.

Dňa 20. mája 2008 sa hlavné pojednávanie odročilo z tých dôvodov, že sa nedostavili ďalší obžalovaní, sudkyňa na tomto hlavnom pojednávaní... rozhodla o žiadosti obžalovaného R. R... - žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu zamietla. Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť obžalovaný R. R. Spis bol predložený na rozhodnutie Krajskému súdu v Nitre dňa 09. 06. 2008 Krajský súd v Nitre dňa 10. júna 2008... sťažnosť obžalovaného... zamietol. Spis bol vrátený Okresnému súdu Nitra dňa 10. júna 2008.

Sudkyňa keď dňa 20. 05. 2008 odročovala hlavné pojednávanie, stanovila termín na 05. 08. 2008. Dňa 05. 08. 2008 sa hlavné pojednávanie odročilo z tých dôvodov, že sa nedostavili volaní svedkovia a tiež spoluobžalovaní. Stanovila termín pojednávania na 07. 10. 2008. Dňa 20. 08. 2008 sudkyňa rozhodla o žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby - jeho žiadosť zamietla. Proti tomuto uzneseniu obžalovaný podal sťažnosť, Krajský súd v Nitre dňa 10. septembra 2008 pod číslom 3 Tos/57/2008 o sťažnosti obžalovaného rozhodoval tak, že sťažnosť obžalovaného zamietol.

Dňa 07. 10. 2008 bolo hlavné pojednávanie odročené na 02. 12. 2008 z tých dôvodov, že sa nedostavili spoluobžalovaní.“ (Toto pojednávanie bolo z identického dôvodu odročené na 26. február 2009, pozn.)

3.2 Okresný súd uznesením č. k. 1 T/90/07-368 z 20. júna 2007 v bode II výroku zamietol „... žiadosť obvineného... o prepustenie z väzby na slobodu, ktorú podal dňa 13. 6. 2007.“.

Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil okrem iného tým, že vzhľadom na osobu obvineného „... *povahu prejednávaneho prípadu a skutočnosť, že obvinený bol pred vzatím do väzby trestne stíhaný...*“, obvineného ponechal naďalej vo väzbe.

Krajský súd uznesením sp. zn. 3 Tos 46/2007 z 26. septembra 2007 sťažovateľovu sťažnosť z 26. júna 2007 proti prvostupňovému uzneseniu z 20. júna 2007 zamietol.

Ústavný súd poznamenáva, že zo žiadosti sťažovateľa o prepustenie z väzby ani z obsahu sťažnosti sťažovateľa proti prvostupňovému rozhodnutiu a ani z odôvodnenia už vyššie uvedených rozhodnutí súdov nevyplýva, že by bol sťažovateľ namietal neústavnosť jeho väzby v čase od 13. júna 2007 do 20. júna 2007.

3.3 Okresný súd na hlavnom pojednávaní konanom 20. mája 2008 uznesením č. k. 1 T/90/2007-451 zamietol sťažovateľovu žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu, ktorú podal v uvedený deň okresnému súdu prostredníctvom svojho obhajcu. Z odôvodnenia tohto uznesenia považuje ústavný súd za relevantné citovať tieto jeho časti:

„Obžalovaný na hlavnom pojednávaní prostredníctvom svojho obhajcu podal žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu, ktorú odôvodnil tak, že... od 13. 6. 2007 je obžalovaný nezákonne vo väzbe...“

Súd po preskúmaní celého vyšetrovacieho spisu zistil, že konkrétne skutočnosti, ktoré odôvodňovali vzatie obžalovaného do väzby naďalej trvajú a odôvodňujú obavu, že bude pokračovať v páchaní trestnej činnosti hlavne majetkového charakteru. V súčasnosti je trestne stíhaný Okresným súdom Nitra, okrem tejto veci, v konaniach vedených pod spisovými značkami 1 T 170/05, 2 T 99/06 a 1 T 46/07. Obžalovaný je dlhodobo nezamestnaný a okrem čiastočného invalidného dôchodku vo výške 4.856,- Sk nemá iný legálny príjem. Je otcom najmenej deviatich maloletých detí, ku ktorým má vyživovaciu povinnosť. Tieto skutočnosti odôvodňujú obavu, že bude pokračovať v páchaní majetkovej trestnej činnosti a preto je naďalej daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. a preto súd žiadosť obžalovaného zamietol.“

Krajský súd uznesením sp. zn. 3 Tos/32/2008 z 10. júna 2008 sťažovateľovu sťažnosť z 20. mája 2008 proti prvostupňovému rozhodnutiu z 20. mája 2008 zamietol. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti namietal nielen nezákonnosť, ale aj neústavnosť svojej väzby s poukázaním na porušenie čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy, ako aj čl. 5 dohovoru, pretože jeho väzba „... sa nemôže zakladať iba na podaní obžaloby. Musí sa vždy opierať o rozhodnutie súdu“.

V odôvodnení svojho rozhodnutia krajský súd okrem iného uviedol:

„... Krajský súd v Nitre... zistil, že sťažnosť nie je dôvodná...

K námietkam obžalovaného, uvádzaným v písomných dôvodoch sťažnosti nadriadený súd udáva, že v zmysle ustanovenia § 76 ods. 5 Trestného poriadku súdu plynie lehota väzby podľa § 76 ods. 7 Trestného poriadku od podania obžaloby alebo od návrhu na dohodu o vine a treste samostatne a preto ak prokurátor podal obžalobu, súd nemusí trvania väzby predlžovať alebo o nej samostatne rozhodovať. Povinnosť rozhodovať o ďalšom trvaní väzby vyplýva súdu s ustanovení § 242 a § 244 ods. 5 Trestného poriadku.

Podľa § 2 ods. 6, veta druhá Trestného poriadku väzobné veci sú orgány činné v trestnom konaní a súd povinní vybavovať prednostne a urýchlene.

V predmetnej trestnej veci nebolo zistené, že by súd I. stupňa nekonal. Pokiaľ obžaloba prokurátora bola na súde I. stupňa podaná dňa 11. 6. 2007 obžalobu a súd I. stupňa rozhodol v rámci preskúmania obžaloby dňa 20. 6. 2007, nemožno konštatovať, že nekonal urýchlene a bez zbytočných prietahov.

Pretože krajský súd nezistil žiadne dôvody na zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli na prospech obžalovaného, jeho sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.“

3.4 Ďalšiu žiadosť sťažovateľa o prepustenie z väzby na slobodu (podanú 23. júla 2008 krajskému súdu, v ktorej sťažovateľ tvrdil, že „sa vo väzbe nachádza nezákonným spôsobom a v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky“ okresný súd uznesením č. k. 1 T 90/2007-480 z 20. augusta 2008 zamietol.

Krajský súd uznesením sp. zn. 3 Tos/57/2008 z 10. septembra 2008 sťažovateľovu sťažnosť proti prvostupňovému rozhodnutiu z 20. augusta 2008 ako nedôvodnú zamietol.

3.5 Okresný súd uznesením č. k. 1 T/90/2007-506 z 2. decembra 2008 prepustil sťažovateľa „z väzby na slobodu dňa 11. 12. 2008 o 20.45 hodine.“. Svoje rozhodnutie odôvodnil takto:

„Súd preskúmal obžalobu, lehotu trvania väzby a dôvodnosť trvania väzby u obžalovaného. Zistil, že dôvody väzby, pre ktoré bol obžalovaný vzatý do väzby, naďalej trvajú. Obžalovaný je stíhaný pre zločin a preto celková doba trvania väzby nesmie presiahnuť tridsaťšesť mesiacov. Jedna polovica tejto lehoty pripadá na konanie pred súdom. Konanie pred súdom začalo dňom podania obžaloby 11. 6. 2007. Osemnásť mesiacov od podania obžaloby uplynie dňa 11. 12. 2008 a preto súd, aj keď dôvody väzby trvajú, rozhodol, že týmto dňom prepúšťa obžalovaného z väzby na slobodu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Konanie o sťažnostiach je bližšie upravené predovšetkým v § 49 až § 56 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne

neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa čl. 17 ods. 1 ústavy osobná sloboda sa zaručuje.

Podľa čl. 17 ods. 2 ústavy nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť slobody inak, ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Nikoho nemožno pozbaviť slobody len pre neschopnosť dodržať zmluvný záväzok.

Podľa čl. 17 ods. 5 ústavy do väzby možno vziať iba z dôvodov a na čas ustanovený zákonom a na základe rozhodnutia súdu.

Podľa čl. 5 ods. 1 dohovoru každý má právo na slobodu a osobnú bezpečnosť. Nikoho nemožno pozbaviť slobody okrem nasledujúcich prípadov, pokiaľ sa tak stane v súlade s konaním ustanoveným zákonom.

Vychádzajúc z obsahu sťažnosti a jej petitu ústavný súd konštatuje, že predmetom sťažnosti je namietané porušenie označených práv zaručených ústavou a dohovorom uznesením okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T/90/2007 z 20. mája 2008 a uznesením krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Tos/32/2008 z 10. júna 2008, ktoré malo byť spôsobené tým, že v čase od 13. júna 2007 do 20. júna 2007 bola jeho väzba nezákonná, lebo *„lehota trvania väzby v mojom prípade skončila 13. 06. 2007. Okresný súd... rozhodol o mojom ponechaní vo väzbe až 20. 06. 2007.“*. Podľa tvrdenia sťažovateľa na uvedenú skutočnosť a s tým súvisiace namietanie porušenia uvedených článkov ústavy a dohovoru *„som tvrdil aj v mojej žiadosti o prepustenie z väzby dňa 20. 05. 2008, čo však okresný súd ani krajský súd neakceptoval.“*.

1. K námietkam sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu č. k. 1 T/90/2007-451 z 20. mája 2008

Okresný súd predmetným uznesením žiadosť sťažovateľa z 20. mája 2008 o prepustenie z väzby na slobodu (v ktorej namietal nezákonnosť svojej väzby po 13. júni 2007) zamietol. Proti tomuto uzneseniu podal sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu sťažnosť z 20. mája 2008 (doručená okresnému súdu 21. mája 2008).

Podľa už citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie je iba jeho povinnosťou ako súdneho orgánu ochrany ústavnosti zabezpečovať v rámci svojej rozhodovacej právomoci ochranu základných práv a slobôd vrátane rešpektovania záväzkov vyplývajúcich z medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná. Túto povinnosť majú aj všeobecné súdy ako primárni ochrancovia ústavnosti (napr. III. ÚS 79/02, I. ÚS 48/07).

Ústavný súd dospel pri predbežnom prerokovaní sťažnosti v tejto časti k záveru, že platná právna úprava trestného konania umožňovala sťažovateľovi v posudzovanej veci právne účinným spôsobom namietat' porušenie svojich základných práv a slobôd garantovaných ústavou, resp. dohovorom podaním sťažnosti proti prvostupňovému rozhodnutiu, čo sťažovateľ aj využil podaním sťažnosti z 20. mája 2008.

V tejto súvislosti ústavný súd pripomína, že trestné konanie je od svojho začiatku až po jeho koniec proces, v ktorom sa v rámci vykonávania jednotlivých úkonov a realizácie garancií pre ochranu práv a slobôd môžu zo strany orgánov činných v trestnom konaní a súdu naprávať, resp. korigovať aj jednotlivé pochybenia. Spravidla až po jeho skončení možno na ústavnom súde namietat' pochybenia znamenajúce porušenia základných práv a slobôd označených v čl. 127 ods. 1 ústavy, ktoré neboli odstránené v jeho priebehu.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd dospel k názoru, že sťažovateľ mal k dispozícii účinný prostriedok na dosiahnutie ochrany svojich práv. Za daných okolností vzhľadom na princíp subsidiarity, ktorý vyplýva z čl. 127 ods. 1 ústavy, ústavný súd nemá právomoc preskúmať napadnuté rozhodnutie okresného súdu (a postup v konaní mu predchádzajúci), keďže proti nemu bol prípustný riadny opravný prostriedok, ktorý sťažovateľ využil a o jeho sťažnosti rozhodol krajský súd uznesením sp. zn. 3 Tos/32/2008 z 10. júna 2008.

Ústavný súd preto po predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok svojej právomoci.

2. K námietkam sťažovateľa proti uzneseniu krajského súdu sp. zn. 3 Tos/32/2008 z 10. júna 2008

Sťažnosť sťažovateľa v časti, v ktorej namieta porušenie označených základných práv a slobôd postupom a uznesením krajského súdu sp. zn. 3 Tos/32/2008 z 10. júna 2008, ústavný súd odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu je dôvodom odmietnutia sťažnosti pre zjavnú neopodstatnenosť okrem iného aj nezistenie žiadnej možnosti porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (napr. I. ÚS 122/02, IV. ÚS 66/02), a tiež absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným rozhodnutím alebo iným zásahom orgánu štátu do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej (mutatis mutandis III. ÚS 138/02).

Ústavný súd vo svojej judikatúre konštantne zdôrazňuje, že pri uplatňovaní svojej právomoci nezávislého súdneho orgánu ochrany ústavnosti (čl. 124 ústavy) nemôže zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Taktiež nie je v právomoci ústavného súdu vykonávať hodnotenie dôkazov

zistených všeobecnými súdmi a ani vyhodnocovať postup týchto súdov, ktoré z vykonaných dôkazov použili ako podklad na svoje rozhodnutie. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje len na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách najmä v tom smere, či závery všeobecných súdov sú dostatočne odôvodnené, resp. či nie sú arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné, a zároveň či nemajú za následok porušenie základného práva alebo slobody (I. ÚS 13/00, I. ÚS 139/02).

Ústavný súd musí v tejto súvislosti predovšetkým zdôrazniť, že nález ústavného súdu v inej veci (I. ÚS 187/07), na ktorý poukazoval sťažovateľ v podanej sťažnosti (aj v rámci jeho obrany pred všeobecnými súdmi), sa týkal inej procesnej situácie, než v akej sa ocitol sťažovateľ. Uvedený nález sa vzťahoval na situáciu, keď súd opakovane rozhodoval o väzbe, pričom jej lehota bola v prípravnom konaní predĺžená do konkrétneho dňa. Po podaní obžaloby (krátko pred uplynutím súdom predĺženej lehoty väzby) však súd rozhodoval o väzbe až po uplynutí pôvodnej, už predĺžovanej lehoty väzby. Existovalo teda určité časové obdobie väzby, ktoré nemalo podklad v súdnom rozhodnutí. A práve v tom zhliadol ústavný súd v tejto inej veci porušenie práv sťažovateľa.

Naopak, v prípade sťažovateľa lehota väzby nebola predlžovaná a prvotné uznesenie okresného súdu zo 17. decembra 2006 o vzatí sťažovateľa do väzby nebolo obmedzené iba na určité časové obdobie. Prokurátor podal obžalobu v rámci šesťmesačnej lehoty, od kedy väzba sťažovateľa začala plynúť, a teda nebolo namieste, aby prokurátor žiadal o predĺženie lehoty väzby. Ustanovenia Trestného poriadku nemožno vykladať spôsobom, akým to prezentuje sťažovateľ v sťažnosti, teda že pôvodné rozhodnutie o vzatí do väzby sa obmedzuje na maximálnu dobu šiestich mesiacov (z odôvodnenia uznesenia okresného súdu z 2. decembra 2008 o prepustení sťažovateľa z väzby, ale tiež z povahy trestnej veci sťažovateľa – pozri bod 3.5 časť I tohto odôvodnenia – vyplýva, že na prípravné konanie v danej veci nepripadalo 6 mesiacov, ale 18 mesiacov, pozn.). Účinky tohto rozhodnutia, ktoré je ústavným základom väzby, nezanikajú ani podaním obžaloby (11. júna 2007) a ani uplynutím šesťmesačnej lehoty, od kedy lehota väzby začala plynúť (13. júna 2007). Aj

potom, ako sa trestná vec sťažovateľa dostala do štádia konania pred súdom, ústavným základom väzby sťažovateľa bolo rozhodnutie okresného súdu o vzatí do väzby, keďže toto nebolo časovo obmedzené tak, ako sú časovo obmedzené rozhodnutia súdov v prípade predlžovanie lehoty väzby. Po podaní obžaloby následne okresný súd v rámci jej predbežného prerokovania 20. júna 2007 rozhodol, že sťažovateľa ponecháva vo väzbe, pretože dôvody väzby trvajú, pričom jeho sťažnosť proti tomuto rozhodnutiu bola krajským súdom zamietnutá (podobne I. ÚS 59/09, I. ÚS 295/08).

Vzhľadom na už uvedené ústavný súd nezistil absenciu ústavného základu väzby sťažovateľa v namietanom časovom úseku (od 13. júna 2007 do 20. júna 2007), ktorá by viedla k záveru o porušení jeho práv a slobôd (čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy a čl. 5 ods. 1 dohovoru) a ktorá by bola dôvodom na zásah do rozhodovacej činnosti všeobecných súdov v jeho prípade. Preto ústavný súd sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

3. V neposlednom rade ústavný súd poznamenáva, že sťažovateľ bol uznesením okresného súdu č. k. 1 T/90/2007-506 z 2. decembra 2008 prepustený „z väzby na slobodu dňa 11. 12. 2008...“.

4. Vzhľadom na to, že označené práva sťažovateľa namietaným postupom a uzneseniami okresného súdu a krajského súdu neboli porušené, bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ostatnými návrhmi sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. marca 2009